

بررسی و تحلیل بخشش و عفو محکومان کیفری

(تاریخ دریافت ۱۳۹۷/۰۱/۱۵ ، تاریخ تصویب ۱۳۹۷/۰۲/۱۵)

میلاد میوه یان

چکیده

عفو یکی از عوامل سقوط و یا تخفیف مجازات و نیز ابراز رافت و محبت نسبت به محکومان است که از طرف عالیترین مقام کشور و یا مرجع قانونگذاری اعطا می‌گردد. عفوی که از طریق عالی‌ترین مقام کشور اعطا می‌گردد، عفو خصوصی و عفو دیگر عمومی نامیده می‌شود. عفو عمومی، بیشتر پس از انقلاب‌ها، تشنجهای سیاسی یا در نتیجه پیش آمدهای ناگوار اجتماعی یا در اثر حوادث اتفاقی یا جنگ و خون ریزی اعمال می‌شود. بزه‌های ارتکابی، بیشتر معمول آن اختشاشات بوده اند و آن محیط خاص، موجبات و علل جرایم را به وجود آورده است. وضعیت استثنایی و بحرانی، افکار و روحیات مردم را متوجه می‌کند و مردم آرزوی صلح و آرامش دارند. تعقیب و گزینهای باعث تداوم وضعیت بحرانی می‌شود، ولی نادیده گرفتن بسیاری از جرایم ارتکاب یافته در آن شرایط و به فراموشی سپردن آنها، که همان عفو عمومی است، می‌تواند بهتر و سریع تر جامعه را به وضعیت عادی برگرداند. کیفیت اعطای عفو در قوانین قبل از انقلاب پیش‌بینی شده بود. اما بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در قوانین جزاگی مورد غفلت قرار گرفته است و فقط با تفسیر موسع از اصل ۷۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌توان به ظاهر اعطای عفو عمومی را در صلاحیت مجلس شورای اسلامی دانست.

واژگان کلیدی: عفو عمومی و عفو خصوصی، محکوم علیه، متهم، قوه مقننه، قانون گذار